

Na spis: St-1004/2024

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Predlagatelj: ILKO DUGANDŽIĆ iz Zagreba, Veliki dol 49b, OIB: 00011275105, zastupan po Goranu Buljanoviću, odvjetniku iz Zagreba i Melihi Okić Buljanović, odvjetnici iz Zagreba

Dužnik: RADIO 101 d.o.o., Ljudevita Gaja 10, Zagreb, OIB: 46315944115

PODNEŠAK PREDLAGATELJA

Nakon zaprimanja izvještaja privremene stečajne upraviteljice, vjerovnik se očituje kako slijedi:

I. Nesporno je da direktor dužnika djelujući u dogovoru s knjigovodstvom i punomoćnikom (koji se predstavlja kao punomoćnik dok istovremeno tvrdi da mu onaj tko mu je dao punomoć nema ovlast za davanje punomoći) krši propise Republike Hrvatske. Iz nespornog ponašanja razvidna je sumnja u počinjenje barem kaznenog djela iz čl. 249. (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, u daljnjem tekstu KZ/11). Osim toga, postoji sumnja u počinjenje niza drugih kaznenih djela iz područja gospodarstva, a kojima je kao vjerovnik oštećena Republika Hrvatska. Također, u skladu s čl. 117. st. 4. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24), takvo postupanje je izjednačeno s davanjem lažnog iskaza. O tome nesporno postoje dokazi u samom spisu. Slijedom navedenog, vjerovnik dužnika RADIO 101 d.o.o., ovim podneskom ukazuje Republici Hrvatskoj i predlaže Trgovačkom sudu Republike Hrvatske da ovakvo postupanje upućuje na zaključak o postojanju osnovane sumnje u počinjenje kaznenog djela u kojima je oštećenik i sama Republika Hrvatska te da bi sud ili Državno odvjetništvo koje zastupa interes Republike Hrvatske trebalo poduzeti radnje po službenoj dužnosti.

II. Nadalje, ono što je bitno u cijeloj ovoj priči, odnosno ostatku ostataka priče o RADIO 101 d.o.o., je pitanje „ostavštine“ institucije koja je djelovala od 1984. godine te potaknula brojne demokratske i pozitivne promjene. Upravo po slobodarskom djelovanju (kako onom prije demokratskih promjena, tako i poslije) je pojam RADIO 101 i poznat u kolektivnom sjećanju velike većine Hrvata. O tome kao fenomenu su se pisale knjige, radili dokumentarci, pisali stručni radovi i sl. pa slobodno možemo reći da bi kao takav mogao predstavljati i nematerijalno kulturno dobro Republike Hrvatske.

III. Slijedom navedenog, vjerovnik smatra da je dužnost suda i predlaže se da se Glavnom državnom odvjetniku Republike Hrvatske dostavi cjelokupni spis St-1004/2024 i St-2891/2021 (kasnije St-1108/2023) kako bi na temelju:

- čl. 3. Zakona o državnom odvjetništvu (NN 67/18, 21/22) nadležno državno odvjetništvo razmotrilo pitanje je li svim navedenim radnjama počinjeno kazneno

djelo koje se progoni po službenoj dužnosti, a naročito i zbog činjenice da je takvim postupanjem oštećena Republika Hrvatska (koja u najblažem slučaju neće namiriti tražbinu koju ima prema dužniku),

- čl. 46. Zakona o državnom odvjetništvu (NN 67/18, 21/22) uputio spis nadležnom državnom odvjetništvu u rad kako bi dalo očitovanje o tome predstavlja li namirenje tražbine (može se namiriti i unosom potraživanja u temeljni kapital što redovito čini sa drugim društvima),
- da ispita je li kršenjem dužnosti propisane Stečajnim zakonom (NN 67/18, 21/22) od strane punomoćnika i knjigovodstva počinjena šteta za Republiku Hrvatsku kao vjerovnika te postupi u skladu sa zakonom.

IV. Napominje se kako vjerovnik kao fizička osoba nema ovlasti i resurse da bi uopće dobio podatak od npr. Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo ili banke. Također se napominje kako je iz postupanja direktora dužnika i njegovih ovlaštenika i sam sud (koji predstavlja Republiku Hrvatsku) bio protupravno uskraćen za dužne podatke, stoga se ukazuje nužnost predloženog postupanja.

U Zagrebu, 25.09.2024.

ILKO DUGANDŽIĆ